

Birthe Rønn Hornbech (V):

Før vi kan tage endelig stilling i Venstres folke­tingsgruppe til, hvad vi mener om dette lovfor­slag, er der nogle spørgsmål, vi skal have afkla­ret, og det kan vi jo gøre i udvalget.

Det første væsentlige spørgsmål er, om for­slaget overhovedet fremmer ligestillingen af den enkelte udlænding. Det generer mig, at vi i den­ne sammenhæng altid taler om udlændinge, som om det var én stor masse af ens individer eller grupper. Der er faktisk mange udlændinge, der som enkeltpersoner føler sig meget dårligt repræsenteret af dem, der kalder sig talsmænd for de forskellige grupper. Der er mange udlæn­dinge, der som enkeltpersoner ønsker at blive respekteret for deres egne gerninger. Gruppe­majestæten har sejret for meget i dette arbejde.

Er sammensætningen af nævnet den rigtige? Ja, det er måske meget naturligt, at man vil have 50 pct., hvis man mener, det er den måde, man måler ligestillingen på. Det vil vi godt kigge på, og vi vil også kigge på – men måske på forhånd være lidt skeptiske – om der også bliver tale om den uafhængighed, der tales så meget om i lov­forslaget.

Men det væsentligste for os er egentlig at få en diskussion om, hvorvidt vi skal blive ved med at kalde udlændinge, der er så forskellige som mennesker, for etniske minoriteter og store grupper. De er jo lige så forskellige indbyrdes, som vi andre er, og Danmark er jo ikke et land, der skal udbygges. Man kan ikke sammenligne Danmark med tidligere kolonier osv.

Vi bor i et udbygget land, hvor vi gerne vil modtage mennesker, som vil integreres i det danske samfund, uden at de dermed nødven­digvis skal blive fuldstændig som os. Men fri os dog for, at udlændinge skal betragtes som grup­per! De er enkeltindivider, og det er den hold­ning, vi bygger på i Venstre.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti tilsluttede sig i sin tid det oprindelige lovforslag om oprettelse af Nævnet for Etnisk Ligestilling, og man kan godt i en vis forstand se det foreliggende forslag som en naturlig og logisk følge af det arbejde, der er foregået i Nævnet.

Derfor er vi fra Det Konservative Folkepartis side som udgangspunkt positivt indstillet over for lovforslaget. Vi synes, det er rimeligt afba­lanceret, og det går jo – heldigvis kan man sige – ikke helt så langt, som i hvert fald dele af Næv­net havde ønsket. Der er på ingen måde tale om

et decideret klageorgan, og det synes vi også ville være uhensigtsmæssigt.

Når det er sagt, er jeg også nødt til at sige, at vi i en vis udstrækning deler de bekymringer, fru Birthe Rønn Hornbech på vegne af Venstre netop har gjort rede for. Vi er ikke sikre på, at sammensætningen af udvalget er den helt rigti­ge, og hvis man specifikt ser på forslagens § 2, synes vi, der er nogle uklarheder med hensyn til, hvad Nævnets rolle helt nøjagtigt skal være. Det er i hvert fald meget sparsomt beskrevet i bemærkningerne. Det vil vi forsøge at få afklaret under udvalgsbehandlingen, og derefter vil vi tage endelig stilling til lovforslaget.

Anne Baastrup (SF):

Det tager nok nogle år, før et nævn om etnisk ligestilling kan blive overflødig. Der er stadig utrolig store integrationsproblemer for etniske minoriteter, og et af hovedproblemerne overho­vedet er adgangen til arbejdsmarkedet.

Derfor er det usandsynlig vigtigt, at vi har en institution, der er forpligtet til at skabe debat og skabe grundlag for, at denne debat kan fungere på et ordentligt og seriøst niveau, og derfor tror jeg ikke, vi kan komme uden om, at vi skal beholde Nævnet for Etnisk Ligestilling, om end jeg gerne så, det var overflødig, fordi der rent faktisk var ligestilling.

SF går grundlæggende ind for, at vi skal bevare og forny Nævnet, og vi går grundlæg­gende ind for, at Nævnet skal bestå af mange forskellige mennesker. Men vi har fået en lang række høringssvar, hvoraf det fremgår, at der er en del debat om, på hvilket grundlag ministeren har truffet beslutningen om, at det lige præcis er de nævnte stemmeberettigede medlemmer, som skal indgå i Nævnet, og derfor vil vi bruge udvalgsarbejdet til at finde ud af den nærmere baggrund for sammensætningen.

Som hr. John Vinther var inde på, er § 2 måske en smule svagt formuleret. Det er ikke, fordi vi fra SF's side ønsker, at Nævnet for Etnisk Ligestilling skal tage stilling til klagesa­ger. Vi har gennem flere år haft den mulighed i Ligestillingsrådet, men det endte jo relativt hur­tigt med, at Rådet begyndte at drukne i konkrete enkeltsager. Det er meget vigtigt, hvis vi skal fastholde Nævnet som den udadvendte og udfarende kraft, at det ikke drukner i enkeltsa­ger; men samtidig skal vi være opmærksomme på, at forudsætningen for, at det kan komme med udmeldinger af generel karakter, er en høj grad af konkret viden. Derfor bliver vi nødt til at